

ശ്രീയേശുനാഥനും മഗ്ദലനാമരിയവും

(മഞ്ജരി)

(പരേതനായ പനക്കൽ ബ: കാക്കു അച്ചൻ)

പ്രസാധകൻ :-

മുട്ടിക്കൽ ജോസഫ് വൈദ്യർ, തൊയക്കാവ്

വില: 50 ന.പ

MALANKARA
LIBRARY

ബ: കാക്ക അച്ഛന്റെ ജീവചരിത്രസംഗ്രഹം.

കാ-കാ-കാക്കച്ചൻ എന്ന ഒരടിപാടിത്തുടങ്ങിയൊരു ഉടനെത്തന്നെ അതിനെത്തുടർന്ന് പാടും നമ്മുടെ പ്രദേശത്തിലുള്ള കുട്ടികൾ—ആരെപ്പറ്റി—നമ്മുടെ ഗ്രന്ഥകർത്താവായ ബ: കാക്കച്ചനെപ്പറ്റിത്തന്നെ.

അദ്ദേഹം ചരിത്രപ്രസിദ്ധമായ കുനംകുളത്ത് ഒരു പുരാതന കുടുംബമായ പനയ്ക്കൽ തറവാട്ടിൽ ചേര എന്നവരുടെ മകനായി 1051കർക്കിടകം 15-ാംന- (1873 ജൂലായ് 28-ാംന-) കാലത്ത് 8 മണിക്ക് ഭൂജാതനായി. ധനികരായ മാതാപിതാക്കന്മാർ തങ്ങളുടെ കുട്ടി വളർന്ന് വന്നതോടുകൂടി അവന്റെ വിദ്യാഭ്യാസത്തിനായി പരിശ്രമിച്ചതിന്റെ ഫലമായി അദ്ദേഹം കുനംകുളം ഹൈസ്കൂളിൽ ഒരു പഴയ മെട്രിക്സാസിൽ ആകുന്നതിന് ഇടവന്നു. എന്നാൽ അതിന്റെശേഷം പ്രകൃത്യാ ഭക്തനായ ബാലൻ വൈദികപഠനത്തിനായി തിരുവിതാംകൂറിൽ കോട്ടയത്തേക്ക് പോകുകയും അവിടെ സിമ്മനാരിയിൽചേർന്ന് വൈദികപഠനം ആരംഭിയ്ക്കുകയും 1901 ജൂലായ് മാസം 28-ാംന- മാർട്ടിവാണിയോസ്സ് മെത്രാൻ തിരുമനസ്സിൽനിന്നും കണ്ണംകോട്ട യാക്കോബായപള്ളിയിൽ വെച്ച് വിശുദ്ധപട്ടമേറ്റം മാവേലിക്കര പുതിയകാവ് പള്ളിയിൽ പുത്തൻകുഞ്ഞാന അപ്പിയ്ക്കുകയുംചെയ്തു. ബാബാകുക്കിയിലാണ് അദ്ദേഹം പട്ടം സ്വീകരിച്ചത്. എന്നിരുന്നാലും എത്രകുക്കി മെത്രാന്മാരുടെ ആജ്ഞയനുസരിച്ച് പെരുമ്പാവൂർ മുതലായ അനവധിപള്ളികളിൽ ഭരണം നടത്തിപ്പോന്നു. കുറെക്കാലം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ സുഖക്കേടനിമിത്തം തനിക്ക് പട്ടംതന്നെ ആദിവാണിയോസ്സ് മെത്രാൻ തിരുമനസ്സിൽനിന്ന് പള്ളികളിൽ പ്രസംഗിയ്ക്കുവാനുള്ള ഒരു പസ്സേന്തി (അധികാരപത്രം) 1928-ൽ

വാങ്ങിച്ച് അതുപ്രകാരം അനേകം പള്ളികളിൽപോയി ദിവ്യബലിയപ്പിച്ചും പ്രസംഗിച്ചും കൊണ്ടിരുന്നു. ഒരു ദിവസം പ്രസംഗിയ്ക്കുവാനായി തന്റെ സ്വന്തമായ കുന്നുകളും പഴയപള്ളിയിൽ ചെന്നപ്പോൾ താൻവീണ്ടും ബാബാകമ്മിയിൽച്ചേർന്നപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിനെ പള്ളിയിൽ പ്രസംഗിക്കുവാൻ അനുവദിക്കാതെ ബഹിഷ്കരിക്കയാണുണ്ടായത്. തന്റെ സ്വന്തം നാട്ടുകാരായ സഹോദരന്മാരിൽനിന്നുണ്ടായ ഈ പരുഷമായ പെരുമാറ്റം അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവിതത്തിൽ ഒരു പുതിയ അദ്ധ്യായത്തെ സൃഷ്ടിക്കുന്നതായിരുന്നു.

അന്നുതൊട്ട് കത്തഴിഞ്ഞ പുസ്തകംപോലെ പല ഭാഗങ്ങളിലായി ചിന്നിച്ചിതറിക്കിടക്കുന്ന യാക്കോബായസഭയുടെ ചരിത്രത്തെക്കുറിച്ച് അദ്ദേഹം ചിന്തിക്കുവാൻ തുടങ്ങി. വൈദിക മേലദ്ധ്യക്ഷന്മാർ കീഴ്വഴങ്ങുകയില്ലെന്നും പറഞ്ഞും കൂനംകുരിശിൽ ആലത്തുകയറിട്ട് സത്യം ചെയ്തതുകൊണ്ട് യാക്കോബായ സഭയുടെ പരമ്പരാവകാശം ഇന്നും കഷ്ടിപ്പാടാണെന്നും വൈദിക മേലദ്ധ്യക്ഷന്മാരോടുള്ള അനുസരണക്കേടും ആയിക്കണ്ടതിൽ അദ്ദേഹം ഒട്ടുംതന്നെ അതിശയിച്ചില്ല. ക്രിസ്തുനാഥനാൽ സ്ഥാപിതമായ സഭ കത്തോലിക്കാതിരുസഭയാണെന്നും അന്നാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റേ ബോധ്യമായത്. ഉടൻതന്നെ അദ്ദേഹം കുന്നുകളിൽനിന്നുളള ചൊവ്വന്തർ ബഹുമാനപ്പെട്ട ഉഷക്കനപ്പന്റെ പക്കൽചെന്നു പുനരെ ക്യാകാര്യത്തെപ്പറ്റി ആലോചിച്ച് 1929 ജനുവരി 25-ാം-അദ്ദേഹത്തെ പരേതനായ നീവദിവ്യശ്രീ: ഡോക്ടർ ഫ്രാൻസിസ് വാഴപ്പിള്ളി ബിഷപ്പ് തിരുമനസ്സിൽനിന്നും കത്തോലിക്കാതിരുസഭയിൽച്ചേർത്തി തൃശൂർ മിസ്സത്തിലെ വൈദികനായി സ്വീകരിച്ചും അന്ത്യോക്യറീത്തനുസരിച്ച് ദിവ്യബലിയപ്പിക്കുന്നതിനും അനുവദിക്കുകയും ചെയ്തു. പുനരെക്യാകാര്യത്തിന്റെ ഉഷ്ണകണ്ഠമായിരുന്നു പനയ്ക്കൽ കാക്കച്ചുൻ. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പുനരെക്യാകാര്യം

(iii)

നൂറുശേഷം ഒരു കൊല്ലം കഴിഞ്ഞു. തോട്ടുകൂടി മാർ ഇവാന്യോസ്^o മെത്രാപോലീത്താതുടങ്ങി അനന്ധി യാക്കോബായ വൈദികരും അൽമേനികളും കത്തോലിക്കാസഭയോടു പുനരൈക്യപ്പെട്ടു എന്നുള്ളതു് നമുക്കുവെക്കും അറിയാവുന്നതാണ്. ഒരു വീടത്തിൽ പറ്റാത്താൽ അദ്ദേഹം പുനരൈക്യപ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ ഉദയനക്ഷത്രംതന്നെയായിരുന്നു.

നമ്മുടെ ഗ്രന്ഥകർത്താവു് എഴുതിനെയുള്ള ആളായിരുന്നുവെന്നു് നമ്മുടെ നാട്ടിലെ കുട്ടികൾ ഒരു പാട്ടായിത്തന്നെ പാടിത്തന്നതാണ്. ആദ്യം തുടങ്ങിവെച്ച ആ പാട്ടു് പുരുക്കത്തിൽ അടങ്ങിയൊരും പ്രകാരമാണ്.

കാ—കാ—കാക്കപ്പപ്പൻ
കു—കു—കുന്നംകുളം
ക—ക—കക്കിടകം
അഞ്ചുംപത്തും നാൾ
ഭൂ—ഭൂ—ജാതനായി
പനയ്ക്കൽ യാക്കോബപ്പൻ

നീണ്ടതാടി നരച്ചു വൃദ്ധനായ അദ്ദേഹം ചെല്ലുന്ന സ്ഥലങ്ങളിലെ പിള്ളരുമൊത്തു് ഈ പാട്ടു് ആതുപാടി നടക്കുന്ന കാഴ്ച നമ്മളിൽപ്പലരും കണ്ടിട്ടുണ്ടാകും. അദ്ദേഹത്തിന്നു് ശീശു തുല്യമായ ഒരു ഹൃദയമാണ് ജീവിതത്തിന്റെ എല്ലാ ദശയിലും ഉണ്ടായിരുന്നതു്. നമ്മുടെ ദിവ്യരക്ഷകനെപ്പോലെ തനിയ്ക്കും കുട്ടികളോടുള്ള വാത്സല്യം അനിതരസാധാരണമായിരുന്നു. “തന്റെ കയ്യിൽ കിട്ടിയതൊക്കെ അവർക്കു് പുണ്യവാളനായ ഡോൺബോസ്റ്റോപ്പനെപ്പോലെ വീതിച്ചുകൊടുക്കുന്നതും അവരുമായി ഉല്പസിക്കുകയും അവർക്കു് സാന്മാഗ്യാപദേശങ്ങൾ കൊടുക്കുക എന്നതും അദ്ദേഹത്തിന്റെ നിഷ്കളങ്കതയുടെ ബഹിഷ്കരണമായിരുന്നു.

(iv)

ഒരിക്കൽ അദ്ദേഹത്തിനും ധർമ്മമായി കിട്ടിയ പത്തുരൂപയുമായി അങ്ങാടിയിലേയ്ക്കു് പൊതുക്കെ പണമെടുത്തു. അഗതികളും അല്ലാത്തവരുമായ കുറെ കുട്ടികളും മേൽപ്പറഞ്ഞ പാട്ടുംപാടി കൂടെയുണ്ടായി. പല സാധനങ്ങളും വാങ്ങിച്ചു. അപായമായി തിരിച്ചു് സ്വവസതിയിലെത്തിയപ്പോൾ വീതിച്ചുകൊടുത്തു് അവരെയെല്ലാം സംരക്ഷിക്കാൻ അവരവരുടെ വീട്ടിലേയ്ക്കു് പറഞ്ഞു. ഇങ്ങനെ ഒരീയൊരുപല പ്രാവശ്യവും ചെയ്യാറുണ്ടു്. തന്റെ കയ്യിൽ കാശില്ലാതെ വന്നാൽ അടുത്തുള്ളവരോടും മറ്റും കടംവാങ്ങിച്ചിട്ടും മറ്റും കൂടിയായാണു് ഇങ്ങനെ സാധാരണ ചെയ്തിരുന്നതു്.

രണ്ടാമതായി അദ്ദേഹം നല്ല ഒരു പാട്ടുകാരനായിരുന്നു. പ്രസംഗത്തിലും അതീവപാടവമുണ്ടായിരുന്നു. ബ: കാക്കപ്പള്ളൻ പള്ളിയിൽ കുഞ്ഞാന ചൊല്ലുവാൻ വരുന്നു എന്ന് കേട്ടാൽ സാധാരണ കുർബാന കാണാത്ത യാക്കോബായക്കാർ പള്ളിയിൽ തിങ്ങിക്കൂടും. യാക്കോബായക്കാർ പ്രാർത്ഥനകൾക്കുപയോഗിയ്ക്കുന്ന വിലപ്പെട്ട പല പുസ്തകങ്ങളും പാട്ടുകളും ഇദ്ദേഹത്താൽ വിരഹിതമായിട്ടുള്ളതാണു്. ഇന്നും യാക്കോബായക്കാർ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആ പ്രാർത്ഥനാഗ്രന്ഥങ്ങൾ ഉപയോഗിച്ചുവരുന്നു. ഉദ്ദേശം പത്തുപതിനാറുപുസ്തകങ്ങൾ അദ്ദേഹം പ്രസിദ്ധം ചെയ്തിട്ടുണ്ടു്. ഇനിയും പ്രസിദ്ധീകരിയ്ക്കാവുന്ന അനവധി കയ്യെഴുത്തു് പ്രതികൾ സൂക്ഷിച്ചിട്ടുണ്ടു്. അതിലൊന്നാണു് ഇപ്പോൾ പ്രസിദ്ധം ചെയ്യുന്ന ഈ മശലനമറിയവും ഈ ബുക്കു് ഉടനെ പ്രസിദ്ധീകരിക്കുവാനായി മരണശയ്യയിൽ വെച്ചു് മുട്ടിക്കൽ ജോസപ്പുവൈദ്യരെ ഏല്പിച്ചതാണു്. കത്തോലിക്കാസഭയുമായി പുനരൊരുപ്പിച്ചതിനുശേഷം 26 കൊല്ലം അദ്ദേഹം ജീവിച്ചു. ഈ കൊല്ലങ്ങൾ ദാരിദ്ര്യ സഹജീവിസ്സേവാം, ധർമ്മലഭ്യത, ജീവകാരുണ്യം മുതലായ പുണ്യപ്രവൃത്തികളെപ്പറ്റി ലോകരെ പഠിപ്പിക്കുന്നതിൽ ജാഗ്രൂഹനായി അങ്ങിങ്ങു്

സഞ്ചരിച്ചു പ്രസംഗിച്ചു കഴിച്ചുകൂട്ടി. എന്നുതന്നെയല്ല പാറ
 നൂർ പ്രദേശത്തു് ഒരു അനാഥശാല തുടങ്ങിയെങ്കിലും ക്രമമായി
 നടത്തിക്കൊണ്ടുപോകുവാൻ സാമ്പത്തിക ശക്തിയില്ലാത്തതിനാൽ
 തുടൻ്റ നടത്തുവാൻ സാധ്യമായില്ല. അതിനുശേഷം അദ്ദേഹം
 ബഹുമാനപ്പെട്ട ഉഷണപ്പുനൊരുമിച്ചും ആത്തൊട്ടുപള്ളിയിലും ആ
 യികഴിഞ്ഞുകൂടി. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഉറവിടമായിരുന്നു, ചാഴൂർ
 ബ: പെരലോസപ്പൻ. രണ്ടുകൂടരും അനവധി കൊല്ലങ്ങൾ ഒരു
 മിച്ച് താമസിച്ചിട്ടുണ്ടു്. ബഹുമാനപ്പെട്ട അപ്പന്റെ പക്കൽ
 കിടന്നു് ഞാൻ മരിയ്ക്കുമെന്നു് അദ്ദേഹം പ്രവചിയ്ക്കുവാറുണ്ടു്.
 ചൊവ്വനൂർനിന്നു് ബഹുമാനപ്പെട്ട ചാഴൂരപ്പൻ ചിർളയം മഠത്തി
 ലേക്കു് മാറിയപ്പോൾ അദ്ദേഹം സ്വന്തം നാട്ടിനടുത്ത ആത്തൊട്ടേ
 ക്കു് മാറിത്താമസിച്ചു. ബഹുമാനപ്പെട്ട ചാഴൂരപ്പൻ പുതുശ്ശേരി
 യ്ക്കു് മാറിപോയപ്പോൾ അവിടെചെന്നുകൂടി. കുറെകാലം കഴി
 ഞ്ഞശേഷം രോഗബാധിതനായിത്തീരുകയും 1955 ആഗസ്തു് മാ
 സം 4-ാംനം ഉച്ചക്കു് 12-30നു് സ്വബോധത്തോടുകൂടി പരലോ
 കപ്രാപ്തനായി. അന്നു് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജ്ഞാനസ്സാനദിനമായി
 രുന്നു എന്നുള്ളതു് സ്മരണീയമാണു്.

മരണംവരേയും അദ്ദേഹം പരിശുദ്ധകന്യകാമറിയത്തിന്റെ
 മാഹാത്മ്യത്തെക്കുറിച്ച് പ്രത്യേകം പ്രസംഗിച്ചിരുന്നു. അദ്ദേഹ
 ത്തിന്റെ മൃതാവശിഷ്ടം പുതുശ്ശേരിപള്ളിയിൽ പ: മാതാവിന്റെ
 ആരാധനയുടെ മുമ്പാകെ തൃശൂർ മെത്രാൻ നീവാന്ദിശ്രീ ഡോക്ടർ
 ജോജ്ജു് ആലപ്പാട്ടു് തിരുമേനിയൻ്റെ അനേകം വൈദികന്മാരുടേ
 യും വിശ്വാസികളുടേയും സാന്നിദ്ധ്യത്തിൽ റീത്തനസരിച്ചുള്ള ക
 ബറടക്കം ചെയ്യപ്പെട്ടു. പാഷാണധരയുടെ കാളരാത്രിയിൽ കൂടു
 ണിയ യാക്കോബായസഭ പുനരൈക്യമാകുന്ന അരുണോദയം കാ
 ണുന്നതിനുമുമ്പു് വെട്ടിത്തിളങ്ങിയ എട്ടുനാഴികപ്പൊട്ടനായ ഈ
 വൈദികന്മാരും ഭൂലോകചക്രവാളത്തിലസ്സുമിച്ചാലും സ്വസ്തിയ ച

(vi)

ക്രവാളത്തിൽ വേഗം പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ട് ഒരു പുണ്യനക്ഷത്രമായി പരിലസിക്കട്ടെ എന്ന് നമുക്ക് ദൈവത്തോടു പ്രാർത്ഥിക്കാം.

യാക്കോബായ വൈദികനായിരുന്ന കാലത്തു വിവാഹ ബന്ധത്തിലേപ്പെട്ട അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭാര്യയും നാല് മക്കളും ഇന്നും ജീവിച്ചിരിപ്പുണ്ട്. അവരാരുംതന്നെ തന്റെ ഉപദേശം സ്വീകരിച്ച് കത്തോലിക്കാസഭയോടു ചേരാത്തതിലുള്ള ഭേദം അദ്ദേഹത്തിന്റെ മരണകാലംവരെ നിലനിന്നിരുന്നു എന്ന് വിശേഷാൽ പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ. എങ്കിലും കുന്നംകുളത്തെ പുരാതന കുടുംബമായ പുലിക്കോട്ടിൽ റമ്പാനമ്മയും മറ്റും തന്നെ അനഗമിച്ച് കത്തോലിക്കാസഭയോടു പുനരെകൂപ്പുകയും റീത്തനസരിച്ചുള്ള പള്ളിയും പട്ടക്കാലം കന്യാസ്ത്രീകളും ഇന്നും കുന്നംകുളത്തങ്ങാടിയിൽ ഉത്തരോത്തരം അഭിവൃദ്ധിപ്രാപിച്ചവരും നമുക്കു നമുക്കു പ്രത്യേകം പ്രസ്താവയോഗ്യമാണ്.

പുതുശ്ശേരി,
ചുണ്ടൽ, }
30_12_1955. }

റവ: ഫാ. പോൾ ചാഴ്വർ.

അല്പപ്രസ്താവന.

1955 ആഗസ്റ്റ് മാസം ആദ്യ ആഴ്ചയിലാണെന്നു തോന്നുന്നു ഞാനും ഭാര്യയുംകൂടി പുതുശ്ശേരിപള്ളിക്കടുത്തുള്ള ഒരു ബന്ധുവീട്ടിൽ പോകുവാൻ സംഗതിയായതു്. അവിടെച്ചെന്നു് കുറെ വിശ്രമിച്ചശേഷം അടുത്തുള്ള പുതുശ്ശേരിപ്പള്ളി സന്ദർശിക്കുവാനായി ഞാനും മറ്റും പള്ളിഗെയ്റ്റ് കടന്നപ്പോൾ ഞങ്ങളുടെ അയൽവാസിയായ മുൻപ്രസ്താവിച്ച ബ: മാഴ്ഗരപ്പൻ പള്ളിവാന്തയിൽ കുറെ ആശാരിമാരെക്കൊണ്ടു് ധൃതിയിൽ ചില മരാമത്തുകൾ നടത്തിപ്പിക്കുകയായിരുന്നു. ഞങ്ങളെ കണ്ടപ്പോൾ അദ്ദേഹം ഞങ്ങളെ സ്വീകരിച്ചുകൊണ്ടു് അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. “നമ്മുടെ ബ: കാക്ക അപ്പൻ പള്ളിമേട്ടയിൽ ആസന്നമരണനായി കിടക്കുകയാണെന്നു്.” അദ്ദേഹത്തിന്റെ സംസ്കാരകർമ്മാദികൾക്കു് റീത്തനസരിച്ചു് ചില പ്രത്യേകകവരും സാമഗ്രികളും വേണ്ടതാകകൊണ്ടു് ആയതു് പണിയിക്കുവാൻ ആശാരിമാർക്കു് നിദ്ദേശം കൊടുക്കുന്ന തീരക്കിലാണ് ഞാൻ ഏല്പിച്ചിരിയ്ക്കുന്നതു് എന്നുപറഞ്ഞു. ഉടനെ ഞങ്ങൾ രോഗശയ്യാവലംബിയായ ബ: കാക്ക അപ്പന്റെ സന്നിധാനത്തിലേയ്ക്കു് ചെന്നപ്പോൾ അദ്ദേഹം രോഗക്ഷീണംകൊണ്ടും മറ്റും കട്ടിലിൽ ഒരു ഭാഗം ചരിഞ്ഞുകൊണ്ടു് ഉറങ്ങുകയായിരുന്നു. കുറെസമയം കഴിഞ്ഞു് ഉറക്കമുണന്നു് തിരിഞ്ഞുനോക്കിയപ്പോൾ ഞങ്ങളെ കണ്ടവെങ്കിലും കുറെനേരം ആലോചിച്ചതിനുശേഷം മുട്ടിക്കൽ വൈദ്യരും ഭാര്യ തങ്കമ്മയുമല്ലെ ഈ നിഷ്കൂണനു് എന്നു് പറഞ്ഞു് അടുത്തുള്ള പരിചാരകന്മാരെ വിളിച്ചു് ഞങ്ങൾക്കു് ഇരിപ്പാൻ ഏല്പാടു് ചെയ്തുകൊണ്ടു് ഇങ്ങിനെ പറയുവാൻ തുടങ്ങി.” എത്രകാലമായി ഞാൻ വൈദ്യരുടെ വരവിനെ പ്രതീക്ഷിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. മുമ്പു് രണ്ടു് മൂന്നുപ്രാവശ്യം വൈദ്യരെ അന്വേഷിച്ചു് തൊഴക്കാവിലെ വീട്ടിൽ വന്നപ്പോഴൊന്നും വൈദ്യരെ കണ്ടു മുട്ടുവാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. എങ്കിലും എന്റെ നാട്ടുകാരിയും കുടുംബക്കൂടെ പുരാതന പ്രസിദ്ധ വൈദ്യകുടുംബമായ കിഴക്കൂട്ടു് തറവാട്ടിലെ ഒരു വൈദ്യരുടെ മകളുമായ തങ്കമ്മയും ഭർത്താവായ മുട്ടി

(ii)

യ്ക്കൽ വൈദ്യരേയും ഈ അവസാനസമയത്തെങ്കിലും കണ്ടു സംസാരിക്കുവാൻ ഇടവന്നതിൽ എനിക്ക് വളരെ സമാധാനമുണ്ടായിരിക്കുന്നു. എന്നുതന്നെയല്ല പ്രിയ വൈദ്യരെ എന്റെ ഈ കയ്യെഴുത്തു കോപ്പികളെല്ലാം ഉടനെ അച്ചടിച്ചു പ്രസിദ്ധീകരിക്കണം. ആദ്യമായി മദ്രാസിലും എന്ന ബുക്ക് പ്രസിദ്ധീകരിക്കുക. ശേഷം ബുക്കുകൾ വൈദ്യരുടെ സൗകര്യം പോലേയും പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്നതു നന്നായിരിക്കും. ഉതൊന്നും എന്റെ ജീവിതകാലത്തു പ്രസിദ്ധീകരിക്കുവാൻ സാധിച്ചില്ല എന്നു പറഞ്ഞു ബ: മാത്യുരച്ചനെ വിളിച്ചു മേറ്ററുകകളെല്ലാം കൊണ്ടുവരവാൻ പറഞ്ഞപ്രകാരം അദ്ദേഹം കൊണ്ടുവരികയും അതെല്ലാം വാങ്ങി എന്നെ അച്ചടിക്കുവാൻവേണ്ടി ഏല്പിക്കുകയും ചെയ്തു. സാധാരണ ഞാൻ അദ്ദേഹത്തിനു കൊടുക്കാറുള്ളപോലെ ധർമ്മത്തിനുവേണ്ടി ചുരുങ്ങിയ ഒരു സംഖ്യയും ഈ അവസാനനേരത്തും കൊടുക്കുവാൻ സാധിച്ചതിലും അദ്ദേഹത്തിന്റെ അനുഗ്രഹശീതകൾ സ്വീകരിക്കുവാൻ സാധിച്ചതിലും ഞങ്ങൾ കൃതാർത്ഥരായി തീർന്നിരിക്കുകയാണ്. അതുപ്രകാരം ആദ്യമായി ഈ ബുക്ക് അച്ചടിച്ചു പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്നതുമാണ്. ഈ കയ്യെഴുത്തുപ്രതി ഒന്ന് പരിശോധിച്ചു അല്ലാത്ത ചില തെറ്റുകളുണ്ടായിരുന്നതെല്ലാം തിരുത്തുന്നതിനു സന്തതസ്സുണ്ടായ ഏങ്ങണ്ടിയൂർ വിദ്വാൻ ശ്രീ: എ. ടി. ദേവസ്സി അവർകളോടും ജീവചരിത്രസംഗ്രഹം എഴുതി തന്ന ബ: മാത്യുരച്ചനോടും പ്രത്യേകം നന്ദി രേഖപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടു ഈ അല്ലെപ്രസ്താവന അവസാനിപ്പിക്കുന്നു.

തൊയക്കാവ്, }
 10-4-1962. }

എന്നു,
 മുട്ടിക്കൽ ജോസഫ് വൈദ്യർ.

N. B. ഈ ബുക്ക് വില്പനയിലുണ്ടാകുന്ന ആദായം ധർമ്മികകായ്ക്കുവാനായി ചിലവഴിക്കുന്നതാണ്.

ശ്രീ യേശു നാഥനും മശലനാമരിയവും.

(മഞ്ജരി.)

പ്രാരംഭം.

ആദിത്യപത്രാഭിമണ്ഡലസഞ്ചയ
മാരിയിൽ സൃഷ്ടിച്ച സർവ്വശക്തൻ.

ആദിമ താതന മാദിമ മാതാവു-

“മാദം-ഹവ്യ” യെന്നീ നാമമാനോർ

മേദിനീ മധ്യത്തിൽ നിർമ്മിച്ച പുകാവാ-

“മേദിനീ”ൽ സൈലാഗ്യവാസമേകി;

“ആദിപിതാക്കളു”ന്നാപ്പുറുദീസയിൽ

മേദുരാനന്ദവാസ്താസപദിക്കെ

* ശാത്രവഭൂപതി ‘ഹവ്യ’മയോടുന

സൂത്രത്തിൽ മന്ത്രിച്ച വാക്കുകേട്ടു

പാവനശീലരന്യുക്കനി കേജിച്ചു

ദൈവാജ്ഞ ലംഘിച്ചു കാരണത്താൽ.

ഈശൻതൻശാപാഗ്നിയേറൊരിഞ്ഞീ ലോകം

നാശത്തിൻ ഗന്തത്തിലാണ്ടുപോയി.

* സപ്തപ്പിശാപ് † ആക്കനി = വിവേകപ്പെട്ട ഫലം.

ഭൂരിസൗഭാഗ്യങ്ങൾ തിങ്ങിപ്പാരിട-
മോരോവിപത്തിനും കൂത്തരങ്ങായ്.

നന്മകൾ മങ്ങിയും തിന്മകൾ തിങ്ങിയും
സന്മതികെട്ടുമിരുണ്ടു ലോകം.

നാകസമാനമിരുന്നൊരിപ്പാരിടം
ശോകസമുദ്രത്തിലങ്ങാണ്ടുപോയി.

ശ്രീയേശുവിന്റെ തിരുവചനാരം.

ലോകമിമ്മട്ടിൽ ഹാ! നാശഗന്തത്തിലേ-
യ്ക്കൊക്കലഭാവമാന്നാ പതിയ്ക്കേ;

കാരണ്യചീയുഷ വാരിധി ലോകൈക-
കാരണനീശൻ, തൻ കാരണ്യത്താൽ
പാരം വഴിപിഴച്ചോരോ മുന്മാറ്റത്തിൽ
ശൂരരായ് കാലുനും മന്ത്യരേയും,

നീതിമാറ്റത്തിൽ ചരിക്കുവാനാത്മീയ-
ബോധമില്ലാത്തൊരാമജ്ഞരേയും.

ധർമ്മവിലോചികളായോരേയും നല്ല
കർമ്മങ്ങൾ ചെയ്യാത്ത മൂഢരേയും.

സൗഖ്യമായിപ്പരിപാലനം ചെയ്യാനി-
ല്ലമെ ജനിക്കുവാൻ ചിത്തമായി.

പാരിലിമ്മട്ടില ധർമ്മങ്ങൾ വാസ്തു
 പാരാതെ നീക്കുവാൻ നിശ്ചയിച്ചു.
 അന്നു“ഗ്ലിലയിൽ” നവുപരിഷ്കാര-
 മൊന്നുമെത്താത്തൊരാ “നേസ്രത്തിങ്കൽ
 പേരെഴുമിസ്രായേൽ ഗോത്രജ”രേവരും
 പാരം സുഖിച്ചു വസിച്ചിരുന്നാൾ
 അന്നാസുഗോത്രത്തിലുത്തമശീലയാം
 ഹന്നാത്മജാമേരി കന്യകയായ്
 നിത്യമുൽപ്പവിനാലപ്പിച്ചമേവിനാൾ
 സത്യസ്വരൂപൻതൻ പാദപത്മം.

അച്ചാരത്രപിണീ കന്യകയായ് വാഴ്വാൻ
 നിശ്ചയിച്ചീടിനാൾ ജീവിതാന്തം.

ഭാവിഭവംശജൻ “ജോസപ്പാ”ക്കന്യയെ
 പാവനപ്രേമത്താൽ വേട്ടുമോദാൽ
 ധന്യയായിടുമക്കന്യക പിന്നേയും
 ഖിന്നയായ് തന്നെ വസിച്ചീടുമ്പോൾ
 കർത്താവിൻ ദൂതനൊരുത്തനത്തനപിത-
 നാൾത്താപം മാറ്റിനാൻ സാന്ത്വനത്താൽ
 അക്കാലമീശനസ്സുപഗ്ലിലോകത്തിലെ
 സൽക്കാരത്തിൻചുമൽക്കാരവും
 മാലാഖമാരുടെ സ്തോത്രഗാനങ്ങൾത-
 ന്നാലാപഗീതത്തിൻ മാധുരിയും.

ദേവസൈന്യങ്ങൾ തൻമോദം വളർന്നു
പാവനഗാനത്തിൻ ഭക്തിവായ്പും

അമ്പിലസ്സുപഗ്നിയ സൈന്യങ്ങളുതിരു-
മമ്പിൽ നടത്തുന്ന ചുജകളും

ഏല്യാമുപേക്ഷിച്ചിടുന്നതുതൻ ഗർത്തി-
ലല്ലാസമാൻ പ്രവേശിച്ചുഹോ!!

മേരിയന്നക്കനെയുള്ളിൽ ധരിച്ചൊളി-
യേരമുഷസ്സുപോലല്ലുസിച്ചാൾ!

കന്യകമാർമണിയന്നോളമാജിച്ചു
പുണ്യങ്ങൾ തൻഫലമെന്നപോലെ.

ഗർത്തിലീശനും തൻമെയ്യിൻ ശോഭയും
നാൾക്കനോളോറം വളന്നു വന്നു.

പാവനശിലതൻ ജീവിതമേതേവൻ!
ഭാവുകും വായ്പും വിളനിലമായ്.

ഹന്ത! ധരണിയിലീശൻ നിനയ്ക്കുകി
ലെത്തുമേവക്കും സുലലേഭ്യം.

കോമളശീലരദമ്പതിമാരനു
റോമാധിനാഥൻ തൻ കല്പനയാൽ
ഭാവിഭൂതൻ ജന്മഭൂമിയായ് മിന്നിയ
ഭവ്യമെഴും ബെസ്സേം പട്ടണത്തിൽ
ജന്മമരണക്കണക്കു സമപ്പിപ്പാൻ
സന്മനസ്സോടെ നടന്നു പോയാർ.

ഗർഭിണിയും മേരി കാന്തനോടൊത്തു
നിർമ്മലമെത്തിയ വേളയിങ്കൽ

താമസിപ്പാനിടമൊന്നുമേ കിട്ടാതെ
ഭഗ്യാശരാൽത്തീൻ കഷ്ടം! കഷ്ടം!!

അങ്ങൊരു ഗ്ലോശാലതന്നിലവരികൾ
തിങ്ങുമാരാത്രയിൽ വിശ്രമിച്ചാർ

മാലോകരെന്നല്ലയെന്നാപ്രകൃതിയും
ചേലിൽസ്സമാധാനമാൻ പോലെ

ശാന്തമായ് പാരിടം ചെറുമനങ്ങാതെ
താന്തരായെല്ലാതും നിദ്രചെയ്താർ,

മല്ലികാമാലതീയാദിയും വല്ലരീ
തല്ലജം തുകമ്മരന്ദഗന്ധം.

എല്ലായിടത്തും പരത്തുമത്തെത്തന്ന
ലല്ലിനെ മന്ദം തഴുകിടുമ്പോൾ

പച്ചിലക്കാട്ടിലെ പിച്ചുകപ്പുക്കൾപോൽ
നിശ്ചലതാരങ്ങളെടുമിങ്ങും.

നീലവിഹായസ്സിൽ മിന്നിത്തിളങ്ങിനാൻ
മാലഖമാർത്തൻ മിഴികൾ പോലെ

അന്നസ്സിസമ്പരികപത്തിയഞ്ചൊക-
മുന്നിദ്രഹഷം വളത്തും നാളിൽ

ജ്യോതിസ്സുപരൂപനാമീശനികളെഴും
ചാതിരാനേരത്തൊരക്കനെപ്പോൽ

വന്നുടിച്ചിടീനാൻ പാപശിഖരമാം
മന്നിലുണർപ്പാക്കുമേകുവാനായ്!

കാലികൾ മേയുമശ്ശാലയിൽ ലോകൈക-
പാലകനീശൻ ഭൂജാതനായി

കല്ലിലും പുല്ലിലുമെല്ലാമൊരു പോലെ
യല്ലോകനിവത സ്തുത്യശക്തൻ

താഴ്ചയിൽ നിന്നു താൻ പൊങ്ങിപ്പറക്കുന്നു
മേന്മതൻസ്സാമ്രാജ്യച്ചെങ്കൊടികൾ

നേരിൽ വിനയത്തെപ്പുച്ഛിക്കും ലോകമേ!
കൃതവിട്ടിങ്ങു കൈവണങ്ങു.

നിർല്ലേപനീശൻ പിറന്ന സമയത്തു
സപർല്ലോകഗാനം മുഴങ്ങിക്കേൾക്കായ്

പെട്ടെന്നഗ്നാനത്തിൻ മാറൊരലിയങ്ങെഴു
മാട്ടിടയന്മാരെത്തൊട്ടണത്തി.

അന്നവർമൂലമീവാർത്തകളെമ്പാടു-
മൊന്നൊന്നായ് വേഗം പരന്നു പാരിൽ.

കാലോചിതങ്ങളാംഞാലോപചാരത്താൽ
ഭൂലോകനാഥനാം ബാലനേയും.

മേരനേം ശുദ്ധിയന്നാമകരണമി-
ത്യാശിയാലാചാരനീതിയേയും,

പാലനം ചെയ്തവർ തൻനാട്ടിലെത്തിയാ
ബാലനാം യേശുവേ നോക്കി വാണാർ;

ഇശനാം യേശുവും ലോകത്തിൻ ഭാഗ്യവു-
മാശുവളന്നൊളി വീശി വീശി.

കാണികൾക്കാനന്ദ മോദമരുളിനാൻ
ചേണൊരാവാർതികളെന്ന പോലെ.

ദിവ്യാവതാരം കുറിക്കമാവാതിലെ
നവ്യതാരത്തിൻ പ്രചോദനത്താൽ

വിസ്മൃതമാകമിച്ചാരിലന്നീശനെ
ശാസ്ത്രികൾ തേടി നടന്നകാലം

കത്താവിൻ ശൈശവരൂപം കണ്ടെന്നുള്ള
വാത്തയന്നാട്ടിൽ പരന്നമൂലം.

അന്നാട്ടിനീശനായിടും ഹേരോദേസ്സു-
ക്കന്നയാതന്റജനെ കൊല്ലാനോത്തു

രണ്ടുവയസ്സേഴും പിഞ്ചുകിടാങ്ങളെ
കണ്ടുപിടിച്ചൊക്കെ സംഹരിപ്പാൻ.

പാരമസ്വയയാൽ കല്പന നൽകിനാൻ
ഘോരം താൻ സ്വാതന്ത്ര്യേ! നിൻ വിലാസം!

മാമലർ തോപ്പിലെ തൂമലർ പിന്നന്ന
കോമളവല്ലരിയെന്ന പോലെ

പൊന്നോമൽ ചൈതലമെ മാറിലണച്ചു
കന്യകാമേരി സമുല്പന്നിക്കേ.

അനുപകല്പനയാമിടിവാളതിൽ
ചെന്നുപതിയുന്നതിന്നു മുമ്പായ്

ദൈവദൂതനന്നാജോസെഫോടോതിനാൻ

“ചാവനശീലരേ! നിങ്ങളിപ്പോൾ.

നഷ്ടമാംസ്ഥാനമാനങ്ങളെന്നോത്തതി-

രഷ്ടനായിടും ഹേറോദേസിന്റെ.

കല്പനയാലെ വിപത്തുണ്ടായതിൻ-

മല്ലാടിവിടും വെടിഞ്ഞിടേണം.”

അന്നവരേവരമസ്ഥലം വിട്ടുടൻ

ചെന്നെത്തിടിനാരിജിപ്തതിൽ.

ക്ഷാമാദിപീഡിതകാശ്രയമസ്ഥല

മാമോദമേററിനാനന്നവക്കായ”.

വിലാടവരോരോ വേലകൾ ചെയ്തങ്ങ

ശിലികളൊത്തു സുഖിച്ചുവാണു.

മേലിലുയരാനിരിപ്പവക്കാപത്തു

കാലാനരൂപം ഭവിച്ചെന്നാലും

ആയതിൽ നിന്നെല്ലാം മോചനം നല്കുന്ന-

തീയലകത്തിൻ സ്വഭാവമല്ലോ.

ഇശകാരണ്യം ലഭിച്ചവക്കെങ്ങാനും

ക്ലേശങ്ങളെല്ലാമോ പാരിടിത്തിൽ!

ഒട്ടനാളങ്ങ കഴിഞ്ഞവരസ്ഥലം.

വിട്ടുടൻ നന്ദ്രേത്തിലെത്തിമോലാൽ

ശ്രീലസിച്ചീടും തൻ നാട്ടിലണഞ്ഞു കൈ-

വേലകൾ ചെയ്തു ടിനം കഴിച്ചു.

നന്ദനലീലകൾ കണ്ടു കണ്ടാനന്ദ
സിന്ദുവിലൊരാടുമല്ലിതാക്കൾ

കാലോചിതങ്ങളാം വേലകൾ ചെയ്തുകൊ-
ണ്ടാലസ്യമാറു വസിച്ചു നീണാൾ

അക്കൊച്ചു യേശുവിൻ തങ്കപ്പുമേനിയൊ-
രുൽ കൃഷ്ടു ചെയ്തനുമാൻമട്ടിൽ

തന്മതിയംഗങ്ങളെന്നിവ യൊന്നിച്ചു
നന്മകളാൻ വളൻ വന്തു!

സ്നേഹസമതപ സത്യാദി ഗുണങ്ങൾ തൻ
മോഹനെരൂപമീണ്ണാലകൻറ.

ചാരസ്തുപഭാവത്തിൻ വെണ്മയിലു, നെല്ലാം
പാരം നിഴലിച്ചു കണ്ടിരുന്ന!

വിത്തിൻ മുളയിലറിയാമതിന്നുമേ-
ലെത്തും വിളവിൻ ഗുണങ്ങളെല്ലാം.

ഇശകാരുണ്യം വഴിഞ്ഞു വിളങ്ങുമാ-
യേശുവിൻ മാഹാത്മ്യമാരറിഞ്ഞു!

ചൊല്ലെഴു മായവകുളള സൗരഭാഗ്യങ്ങ-
ളെല്ലാം നിഗൂഢങ്ങളായിരുന്നു.

ഇശരാർ വയസ്സിലന്നീശനാം യേശുവാ-
“ജറുസലേം” വേമന്ദിരത്തിൽ

കൊണ്ടാടുമുപ്ലസ്സഹോത്സവം കാണാനായ്-
ക്കൊണ്ടുതൻ കൂട്ടുകാരൊത്തു പോയാൻ.

പണ്ഡിതമണ്ഡലം കൊണ്ടൊടിച്ചും ശാസ്ത്ര-
മണ്ഡപത്തികലിഭന്നു നന്നായ്,

വേദസാരങ്ങളിൽ വാദം മുഴക്കുന്ന
വൈദികവർഗ്ഗം ശാസ്ത്രീകളെ,

അമ്പരപ്പിക്കുമാച്ചോദ്യോത്തരങ്ങളാൽ
സന്യജ്യനേശു സമുല്പസിച്ചാൻ.

തച്ചുപണിക്കാരൻ കൊച്ചുകുമാരകൻ
മെച്ചമിന്ദുട്ടിലുയന്നു കാൺകെ.

ആശ്ചര്യമാൻവരേറും പുക്തീനാൻ
വിശ്വവിധാതാവിൻ വൈഭവത്തെ.

അതുതരൂപനാമീശൻ നിഗൂഢമായ്
മുപ്പതുവത്സരമീവിധത്തിൽ.

സാധാരണോപിതം ഭൌതിക ജീവിതം
ജാതാനുമോദം നയിച്ചശേഷം.

നാനാവിധോൽക്കഷ്ണോതുവായിട്ടുമാ-
ജ്ഞാനസ്നാനം യോഹന്നാനേകിനാൻ!

IV

ഈശനരുളിയ് ദിവ്യസന്ദേശങ്ങളെ
ഉൾക്കൊള്ളുന്നതുകൊണ്ടുവന്നായ്.

ഗൂഢമാമാത്മചൈതന്യമാവിഷ്കരി-
ച്ചീടുവാൻ യേശുവെങ്ങൊരങ്ങുകയായ്.

ഉത്തമധ്യാനത്തിനൊത്ത സങ്കേതമാ-
 മുത്തുംഗമാമല തന്മുകളിൽ.
 നാല്പതുനാളുപവാസമനുഷ്ടിച്ചു
 കെല്ലോടുവൻതപസ്സാചരിച്ചാൻ.
 മത്തനായത്തന്നെ പരീക്ഷിച്ചെതുത്തൊരാ
 സാത്താനെസ്സുതപരം വെന്നശേഷം.
 സൽപ്പമാനദ്രിവ്യ ചൈതന്യമർന്നുകൊ-
 ണ്ടുതകമ്ങ്ങളൊന്നൊന്നായി
 കാണിച്ച ശിഷ്യഗണങ്ങളയാജ്ജിച്ചു
 വാണിതു ക്രിസ്തുവാം ദൈവപുത്രൻ!
 സന്മോദമോദമാരോവകം കേൾപ്പാനാ-
 യമ്മാമലതൻ മുകളിലോറി.
 വേദസപത്രപനാമീശൻ സുവിശേഷ-
 വേദതപങ്ങളിമ്മട്ടുരുളി.

പാപപ്രസംഗച്ചരക്കര

അല്ലം പകലമലഞ്ഞുതൻ ജീവിത-
 മല്ലലിൽ കല്ലോല മാലകളിൽ.
 നിത്യമാശ്ശീടുമെൻ മത്തുരേ! നിങ്ങളെൻ
 സത്യപ്രബോധനം കേട്ടുകൊൾവിൻ!
 ആത്മാവിൽ സാധുക്കൾക്കുണ്ടാമനുഗ്രഹ-
 മായവൻ സ്വസ്തുത്തിനഹർല്ലോ;

ശാന്തതും താന്തതും നീതിമാനാഭമി-
ങ്ങേതുമനുഗ്രഹാൽ നിത്യതുപ്തി.

കാരുണ്യമുള്ളവക്കീശൻ തൻകാരുണ്യ-
പുരത്തിലാറാടാമെന്നു മെന്നും!

ശുദ്ധമാം ഹൃത്തടത്തിങ്കലുടിയ്ക്കുന്ന
സിദ്ധനാമീശൻ തൻ ദിവ്യരൂപം!

നീതിക്കായ് പീഡകളോടു സഹിച്ചവർ-
പ്രീതരായ് സ്വഗൃത്തിലുല്പസിക്കും.

നിങ്ങളിൽ മണിക്കിടന്നീടുമാത്താവിൽ-
മംഗളദീപം പ്രകാശിപ്പിച്ചിൻ!

കള്ളങ്ങളോതിയും വഞ്ചതിചെയ്തുമേ-
ള്ളുകൾ കാട്ടിയഹങ്കരിച്ചും.

ജീവിതയത്രം നയിച്ചീടുമാത്താവിൽ
പാപത്തിൻ പാഴ്ചുളിയേറാരുതേ,

ദുർമ്മോഹക്കണ്ണാൽ മഹിളയെ നോക്കിലു-
മ്മമ്മഹാപാപം വ്യഭിചാരമാം.

നിൻകൺ, ചെവിക്കൈകാലുകളെന്നിവ
വൻപിഴ വല്ലതും ചെയ്തുവെന്നാൽ
തെറ്റിന്നു മാപ്പോകാതായവയോരോന്നും
വെട്ടിക്കളയണമല്ലയെങ്കിൽ.

ദുർമ്മനോ വൃത്തിയ്ക്കു കൂട്ടുകാരായവ-
യാത്താവെപ്പൊപത്തിലാഴ്ചമല്ലോ!

കാണികൾക്കൊരുമവിശ്വാസം വരുത്തുവാ-
നാനയിച്ചീടരുതൊന്നു കൊണ്ടും.

തിന്മചെയ്തോരോടെതുകരുതാത്താവിൻ-
നന്മയ്ക്കായെന്തും സഹിച്ചുകൊൾവിൻ.

നിങ്ങൾ വിധിയ്ക്കപ്പെടാതിരുന്നീടുവാൻ
നിങ്ങളാരേയും വിധിയ്ക്കരുതേ!

മോഹമാറാരിലും സ്വന്തമെന്നോത്തുള്ളിൽ
സ്നേഹം പുലർത്തണം നിഷ്കപടം.

ശത്രുക്കളാകിലുമായവരെ സ്വന്തം-
മിത്രത്തേക്കാളേറ്റം സ്നേഹിക്കണം.

സ്നേഹമൊന്നാണിജ്ജഗത്തിൽ നിലനില്പിൻ
മോഹനരൂപമാമക്ഷദണ്ഡം.

പാവനസ്നേഹത്തിൻ പാൽക്കഴമ്പെപ്പോഴും
ഭാവമഭാവത്തിൽ നിന്നുദിപ്പൂ.

ഹിംസിയ്ക്കരുതൊരു ജീവിയേയും നിങ്ങൾ
ഹിംസ, വൻപാപത്തിൻ ഹേതുവത്രേ.

ധർമ്മവും കർമ്മവും പ്രാർത്ഥനപോലുമേ
നിർമ്മായം ഗുഡമായ് ചെയ്യിടേണം.

ഭൂവിൽനിധികളെ നിക്ഷേപിച്ചീടാതെ
ദ്യോവിലനശപരമാക്കി വെപ്പിൻ!

എന്തുജീക്കും കുടിക്കും ധരിയ്ക്കുമെ-
ന്നേന്തരുതുൾത്തട്ടിൽ ചിന്തയൊന്നും.

അന്യഭാഷങ്ങളെ കീർത്തിയ്ക്കരുതതി-
 ധന്യം പരിശുദ്ധിയാന്നിടേണം.
 ചോരിപ്പിനേകിട-മനോഹരിച്ചിടകി-
 ലേതൊന്നും കണ്ടെത്തും നിങ്ങളെങ്ങും.
 മുട്ടുവിൻ വാതിൽ തുറക്കപ്പെടും ബുദ്ധി
 മുട്ടാനും നിങ്ങൾക്കുണ്ടാകയില്ല.
 കാപട്യമില്ലാതപേക്ഷിയ്ക്കും മക്കളെ
 യാപത്തിലാഴ്ത്തുമോ സർവ്വശക്തൻ?
 അന്യരിൽനിന്നെന്തുകാംകുറിച്ചു നിങ്ങള-
 തന്യുക്കായ് ചെയ്യുവിനാദ്യംതന്നെ
 കള്ളമെഴും ടീഷ്ഠർകൾ നിങ്ങൾ ത-
 ന്നുള്ളും കലക്കാതെ നോക്കീടേണം.
 നല്ലമരങ്ങളിലല്ലോ വിളയുന്നി-
 തുല്ലാസമോറീടും സൽഫലങ്ങൾ!
 കല്ലിൽപടുത്തൊരു മാളികയാണെന്റെ
 പൊല്ലിപ്പുറച്ചുള്ള ജീവിതങ്ങൾ!
 ആകയാലേവരും കർത്താവിൻ തൃപ്താ-
 മാകലമന്യേ ഭജിച്ചിടവിൻ!
 യേശുവിൻ തത്ത്വോപദേശങ്ങളീമട്ട-
 ന്നാശുകേട്ടേവരും വിസ്മയിച്ചു.
 അങ്ങുനിന്നേവരമൊന്നിച്ചു ചോന്നീശൻ
 തിരുമാനന്ദത്താൽ വാഴുകയാം.

V

അതുഭൂതപ്രവർത്തനങ്ങൾ.

ഒട്ടനാൾക്കുള്ളിൽ തളർവാത പീഡയാൽ
കഷ്ടതയാണൊരു പാതകിയേ

കട്ടിലിൽ വെച്ചു ചുമന്നുകൊണ്ടു ചിലർ
വീട്ടിനകത്തു കടത്തിയാറെ

ഒടുമേ വൈകാതെ കല്ലിച്ചവനോടു്
കട്ടിലെടുത്തു നടന്നുപോകാൻ

തല്ലമെടുത്തുഗമിക്കുമോ രോഗിയേ
യപ്പുരുഷാരങ്ങൾ കണ്ടനേരം.

അല്ലമല്ലാതവർ കീർത്തിച്ചുചൊല്ലിനാ-
രിപ്പുരുഷൻ മഹാ ഭീഷ്ടർ!

അതുഭൂതങ്ങൾ ചെയ്യാൻ ദൈവമവനോടു്
കല്ലിച്ചു പോലിതാ ചെയ്തിടുന്നു.

ആദിത്യനുഘര വേദിയിൽ നീന്നെങ്ങൊ
ജാതാനുരാഗം മറഞ്ഞുപോകെ.

ആതുരസംരക്ഷണോദ്യുക്തനാകമാ
മേടുകാരണു വാരിരാശി

ദിവ്യത പൂണ്ടതൻ ശക്തിയാലേവകും
വ്യുങ്ങളേകി വസിച്ചിടമ്പോൾ

മൃകരുമന്ധരം ബാധവിവശരാ-
മാതുരനാരുമത്തുപ്പാടത്തിൽ.

വന്നുവന്നു; സുഖപ്പെടുത്തിയിനാ-
നന്നാനാഥനാൽ മോദമെല്ലാം!

കഷ്ടരോഗം ക്ഷയം, പക്ഷവാതം മറ്റാ,
രിഷ്ടതയാം സന്നിപാതം ജപരം

ഭൃഷ്ടിശൂന്യം ശോഷം കാസം മഹോദരം
കഷ്ടതയേറും ചഴലിഭീനം.

രക്തവാച്ചു, പിത്തകാമിലസംഭ്രമം,
ഭൃതബാധ, മറ്റുപദ്രവങ്ങൾ!

ചന്ദ്രരോഗം, കൂന്ത, കാൽമുടന്തെന്നേവം
മാനന്ദരിൽ കാണം രോഗമെല്ലാം.

അക്കാലമാജ്ഞാബലംകൊണ്ടു മേരിജൻ
തൃക്കണിവാൻ പൊറുപ്പിച്ചെങ്ങും;

സഞ്ചരിച്ചിടുന്നാൽ സംരക്ഷകൻ
സഞ്ചിതപുണ്യ സ്വരൂപനായി!

(രണ്ടാംഭാഗം)

VI

കുപ്പണാഹോം പ്രവേശനം.

അക്കാലം ഭാവിദ് സൂനവിൻ തൃപ്പാദ
മക്കരൈക്കുപ്പണാ ഹോമിലെത്തി.

മുക്കുവരാദിയാം ഛരാത്രവ വൃന്ദവും
ദിക്കകാരേവരമങ്ങണഞ്ഞ.

അക്കരൈനിന്നുട്ടെ വന്നവരൊക്കയും
തൃക്കഴൽ കൂപ്പുവാനോടിയെത്തി

മേരിജൻ തമ്പുവ പങ്കജം കാണതി-
ന്നേരമൽക്കണ്ണയാൽ നോക്കിനില്പായ്.

ശാസ്ത്രവാദങ്ങളാൽ ദേവനോടോടുള്ള
ശാസ്ത്രീകൾ തോറ്റൊങ്ങോ പോയൊളിച്ചു

വ്യാഖ്യത്തിൻ ശബ്ദത്തെ കേൾക്കുമ്പോൾ
മാൻകൂട്ടം
ശീഘ്രത്തിലോടിയൊളിക്കും പോലെ.

VII മഗ്ലേനോ മേരി.

അത്തൈതവീമിയിൽ പാത്തുവരും മേരി-
മഗ്ലേനോഖ്യയാം വാരന്നാരി

ക്രിസ്തുവിൻ തൃപ്പാദം സ്വർഗ്ഗിപ്പാനമവരും-
ക്കെത്തിയ ദോഷങ്ങൾ തീർക്കുവാനും.

ചിത്തത്തിലോത്തവരും ധ്യാനിച്ചിരിക്കവേ
കർത്താവത്തെത്തിയ വാർത്തകേട്ടു.

വാടിയ വല്ലിയിൽ തുമഴയേററപോ-
ലാടലൊത്തനപിയല്ലുസിച്ചു.

പാപകർമ്മങ്ങളാൽ പാതാളകുണ്ടിലേ-
യ്ക്കാപതിച്ചുള്ളൊരാപ്പല്ലവാംഗി
അങ്ങുനിന്നേറുവാനുള്ളൊരു കോവണി
തിങ്ങുമുസാഹത്താൽ തേടുകയായ്.

തത്തിരപ്പാദങ്ങൾ മുത്തുവാനാഗ്രഹ-
മുൾത്തടത്തികലുടിച്ചയന്നും.

വാർദാ തുമണ്ണം തുകമൊരു തൈല-
മാരമ്യ രൂപിണി വാങ്ങിവെച്ചു.

കാത്തിരുന്നാളതി ജാഗ്രതയിൽ പരി-
ശുദ്ധ പാദത്തിലപ്പിച്ചിടുവാൻ.

VIII

ശീമോന്റെ വിരുന്നും.

പട്ടണവാസിയാം കുഷ്ഠരോഗി ശീമോൻ
ശിഷ്യനാമേശ്ശവെ സൽക്കരിപ്പാൻ
മുഷ്ഠാനമേശയെ തുഷ്ടയാചമയ്ക്കുന്ന
വട്ടങ്ങൾ കൂട്ടുകയായിരുന്നു.

പണ്ടൊരു കാലത്തിലിസ്രായേൽ ജാതികൾ
ക്കണ്ടായ സഞ്ചാര മദ്ധ്യത്തിങ്കൽ

പത്തുനൂറായിരം പേക്കുള്ള ഭക്ഷണ-
വസ്തുക്കളക്കാട്ടിൽ ശേഖരിച്ചു

കന്യാതന്ത്രജനെ മാനിപ്പാനൊരു വി-
രുന്നിന്നു തൽക്ഷണമാളയച്ചു:

ഇട്ടു പാത്രങ്ങളിൽ സ്വാഭദഭോജ്യങ്ങൾ താൻ
പടുവിരിപ്പെഴും മേശയിന്മേൽ

വട്ടത്തിൽ വസ്ത്രികളൊക്കെയും വെച്ചാശു-
വട്ടമേശയ്ക്കു സമീപമെത്തി.

നാലായിരത്തിനുമയ്യായിരത്തിനും
കാലോചിതം സദ്യ നൽകിയോനെ-

വാരണം തൊട്ടുള്ള ജീവിവർഗ്ഗങ്ങളെ
പാരിതിൽ പോരുന്ന തമ്പുരാനെ

കൂട്ടരോടൊപ്പം വിളിച്ചിരുത്തിപ്പിന്നെ
മട്ടംപോൽ പീഠത്തിൽ വന്നിരുന്നാൻ

വിചുകപ്പുകെട്ടു വെച്ചുള്ള താലങ്ങൾ
വെച്ചൊരു തുമണം തുകുംപോലെ.

പച്ചവെള്ളത്തെ മികച്ചവീഞ്ഞാക്കിയ
തച്ചുപണിക്കാരൻ തൻകുമാരൻ

ശീമോന്റെ വന്നേട തന്നിലെ ശാലയിൽ
സീമയാറുള്ള സുഗന്ധമേകി.

ഭാനമരീചികളോറുഭയേത്തിങ്കൽ
താനെ വിരിയും ചെന്താരപോലെ
യേശുമിശിഹതാൻ ഭോജനപ്പന്തിയെ
യാശീവ്വദിച്ചതിമോദമേകി.

നിത്യസംതുപ്തനാമീശനവരോടൊ-
ത്തത്താഴമുണ്ടു സുഖിച്ചിരിക്കെ;

നാട്ടിൽപ്രമാണിയാം ശീമോൻ പരീശൻതാൻ
കാട്ടിയ സൽക്കാരം നന്ദിയോടെ.

പാട്ടിൽപറഞ്ഞങ്ങാ വീട്ടിലുള്ളോരെത്തൻ
മട്ടിൽ മയക്കുന്ന നേരത്തപ്പോൾ

കാട്ടുന്ന സമ്മാനം കിട്ടുന്നതോത്തുകൊ-
ണ്ടൊട്ടും മടിക്കാതെ തന്നാനനം

വട്ടമില്ലാതങ്ങു കാട്ടിമയക്കുന്ന
പുഷ്ടനിതംബിനി മെല്ലെമെല്ലെ

തട്ടിൻമുകളേറി കർത്തുപദാന്തത്തിൽ
കേട്ടിരുന്നാൾ തിരുവായ്യാഴികൾ.

VIII

മഗ്ദലനാമേരിയുടെ
മാനസാന്തരം.

മഗ്ദലനയെന്നായോഷയെ കാൺകയാൽ
സത്യേശ്വരൻപ്രീതിയാൻ മൂലം

വേദമണികളെ കോത്തുഗുരുവരൻ
തത്വബോധമവർക്കേകിയപ്പോൾ.

മഗ്ദലരൂപനാമേശുവിൻ രൂപത്തി-
ലംഗനാമെല്ലൊന്നു നോക്കിയാറെ,

മങ്ങിയവർക്കുള്ള സൗന്ദര്യമൊക്കെയും
പൊങ്ങിയ മട്ടയ് താണുപോയി.

ക്രിസ്തോപദേശങ്ങളത്തനപംഗിയാളതി-
ശ്രദ്ധയോടല്ലമായ് കേട്ടനേരം

ചിത്തംകലങ്ങിത്തുടങ്ങി നിരാശയോ-
ടത്തൽനിറഞ്ഞുടനാസ്യം വാടി.

സത്യം വെടിഞ്ഞതൻ ദുഷ്ടമുങ്ങൾ തീവ്ര-
വേദനയാലുടിച്ചുള്ളിൽപ്പൊങ്ങി

അക്കനടിക്കുമ്പോൾ പൊയ്ക്കയിൽ താമര-
പ്പൂക്കൾവിരിയുന്ന മട്ടിലപ്പോൾ.

ഏശുവിൻ തത്വോപദേശപ്പൊൻ കാന്തിയാ
വേശ്യതൻ ചിത്തത്തിലേററ നേരം

പാപക്കരിങ്കൂരിരുട്ടകുന്നങ്ങിതാ
ശോഭന ചിന്തകളുൾഗമിച്ച!

IX

അവളുടെ മനോവേദന

ചാരിത്ര ഭംഗവും ദുർന്നടപ്പും മഹാ-
ശ്രമതയേറുന്ന പാതകവും

മാമകജീവിത മാമയക്കണ്ടിലേ-
ക്കാപതിപ്പിച്ചല്ലോ കഷ്ടം! കഷ്ടം!!

മൃത്യുവരുത്തിടും സപ്പവിഷമിതി-
ന്നോത്തുനോക്കുമ്പോൾ ഝഷ്കീർത്തിയാളും,

ചത്തുപോയാലും ജനങ്ങളുരച്ചീട-
മത്തലേറീടമാ ഝഷ്കീർത്തിയും.

അയ്യോ! വിനാശത്തിൽ വിത്തുവിതച്ചുഞാൻ
പൊയ്യല്ലെ, മാമക വംശത്തിനും!

എന്നിത്തരമാഗണികയുൾക്കാമ്പതിൽ
വിന്നതയോടെ നിനച്ചുകൊണ്ടും.

അണ്ണാക്കണങ്ങിയും കണ്ണിണമങ്ങിയും
കണ്ണാരപ്പക്ഷിപോലെച്ചിലച്ചും

ചണ്ഡാംശൂരശ്ശിയാൽ വെണ്ണയുരുകുന്ന
വണ്ണമവൾമനോ വേദനയാൽ

കണ്ണീർചൊരിഞ്ഞും പൂവാനനം വാടിയും
പൊന്നീശോ തൻ കഴൽ മുത്തിമുത്തി,

തണ്ണീരൊഴുകും പോലത്തുപ്പാദാംബുജേ-
തിണ്ണമവൾ കണ്ണീരേറിയേററി.

ചിന്നിയ വാർകൂന്തൽ കെട്ടഴിച്ചപ്പാദ-
 മനേരം മെല്ലവെയൊപ്പിയൊപ്പി,
 ഉണ്ണികൾ വാവിട്ടലരുന്ന മട്ടവ-
 ളെണ്ണിക്കരഞ്ഞൊളന്നതാപത്താൽ.
 കണ്ണത്തിനാനന്ദമല്ലെങ്കിലുമിതു
 നിണ്ണയം കന്മഷ മുക്തിമാർഗ്ഗം.
 തങ്കലന്താപത്തിയ്ക്കോരുകിലേ
 പങ്കില മാനസം ശുദ്ധമാകൂ!
 പാപക്കരിച്ചോറിലാണോരീ ജീവിത-
 മിപ്പതുബാഷ്പത്താൽ മൃഷ്ടമാകെ;
 വെൺകതിർക്കന്ദളം വീശുമാറങ്ങങ്ങ-
 മങ്കുരിച്ചീടുന്ന ഭാവുകങ്ങൾ.

X

അവൾ തൃപ്പാദത്തിൽ
 തൈലാഭിഷേകം ചെയ്യുന്നത്.

പെട്ടെന്നവൾ നല്ല പട്ടിൽപൊതിഞ്ഞ വി-
 ശിഷ്ടമായുള്ള സുഗന്ധതൈലം.
 കപ്പിയെടുത്തവൾ വായ്ത്തലപൊട്ടിച്ച-
 തൃപ്പാദപത്മത്തിൽ പൂശുകയായ്.
 തൈലാഭിഷേകത്താലാർദ്രമത്തൃപ്പാദ-
 മാലോലമത്തളിർ ചുണ്ടിണയാൽ
 ചുംബിച്ചചുംബിച്ചു നില്ക്കു യായ്ക്കാരുണ്യ-
 സമ്പുണ്ണൻ തന്നടയാശിസ്സിനായ്

“ദുഷ്കർമ്മം ചെയ്തോരിപ്പാപിനിയാമെന്നെ-
 തൃക്കൺപാത്തീടാനായ്കൈ തൊഴുന്നേൻ.
 കട്ടിപോൽ മാലകത്തട്ടിലൊതുങ്ങാതെ
 പൊട്ടിക്കരഞ്ഞൊരപ്പാവനാംഗി;
 ഏറമനുശയ വജ്രപാതത്തിനാൽ
 നീറം തൻ ഹൃത്തിലെ ചിന്തകളാൽ
 കൂടെമീശനിലാർദ്രതാമാധുരി-
 യുറം മട്ടിത്തരമോതുകയായ്”.

XI

അവളുടെ പശ്ചാത്താപം.

“ഹാ! ഹാ! മഹേശാ! മൽദ്രേഹം വിറകുന്നു!
 ദേഹിയഴന്നു വശംകെടുന്നു!
 പാഹിമാം, പാഹിമാം ദീനബന്ധോ മഹാ-
 പാപിനിയാമെന്നെ രക്ഷിച്ചാലും!
 ഭൂതലവാസികൾക്കാപത്തു് തീപ്പാനായ്
 ജാതനായുള്ളൊരെൻ തമ്പുരാനെ!
 ദുഷ്ടമജാലത്താൽ ഞാൻ പാപിനിയെന്നെ-
 തൃക്കൺപാത്തീടാനായ്കൈതൊഴുന്നേൻ!
 പാരമഹകരിച്ചോരോ വിലാസത്താ-
 ലാരൂഡഭൃപ്പം ഞാൻ കേളിയാടി.
 അന്നതിൻജാലത്താൽ മോഹിതയായൊ-
 നിന്നിതാ പാശ്ചാത്തപിച്ചീടുന്നു.

ആത്തയാമെന്നുടെ നിഗ്രഹാനഗ്രഹം -
കത്താവെന്നോത്തിതാ കുന്വിടുന്നു!

സത്യസ്വരൂപനേ! മത്തുകുമാരനേ!
ഇദ്ദോഷം പോക്കിയനഗ്രഹിക്ക!

മുഖ്യാരു വേശ്യയെ വമ്പരായോർതിരു -
മുന്വിൽ വരുത്തി ടുഷിച്ചുനേരം.

കല്ലെറിയായവരുകുന്നു മുക്തികൊടുത്ത
തന്പുരാനെനെയും രക്ഷിക്കണേ!

കേവലം പാപികളേവരേയും പരി -
പാവനരാക്കുന്ന ഭീനബന്ധോ!

അന്തമരുന്നുള്ളൊരൈൻ ദോഷങ്ങളൊക്കയും
സന്തതം തീർത്തെന്ന കാത്തീടണേ.

ദാഹിച്ചുതുപ്പും സേവിച്ചുകൊടുവാനായ്
മോഹിച്ചുവന്നോളെ കൈവിടൊല്ലേ!

മാനവരിൽ വരുമേതു പാപങ്ങളും
വാനോക്കുധിപതി പോക്കുംപോലെ.

ഭീനരിൽ ഭീനയാമെന്നിൽക്കനിഞ്ഞൈൻ
മാനദംഗത്തേയും നീക്കീടേണേ!

കഷ്ടരോഗി, പക്ഷവാതകിയെന്നിവർ
മുട്ടി നിൻ വാതിൽക്കൽ ക്ഷണം നീ

നീട്ടിയ തൃക്കയ്യാലാശ്വാസമേകിനാൻ
നീട്ടേണമാശ്വാസ ഹസ്സുമെന്നിൽ

കാണാതെ പോയതാമട്ടിൽ കിടാവിനെ
കാണുവാൻ തേട്ടമജപാലകം!

അങ്ങേ വെടിഞ്ഞതി ളൂരത്തി വൻകാട്ടിൽ
തടിയോരീയാട്ടിൻ കഞ്ഞിനേയും.

ഉൾക്കനിവാണൊന്നു തേടിപിടിച്ചുടൻ
തൃക്കഴൽത്താരിലണച്ചിടേണെ!

ഭാരം വഹിച്ചു വലഞ്ഞ പഥികുട്
പാരമത്താണിയായ് തീരുവോനെ!

നേരുകേടിൻ ചുമദോറിത്തളന്നൊരി-
നാരിതൻ ഭാരമിറക്കിടേണെ!

പാപി മൃതിപ്പെടാനാഗ്രഹമില്ലന-
താപവഴിക്കവർ വന്നിടേണം.

എന്ന തിരുമൊഴി കേട്ടിതാ പാപിനി
വന്നു കേഴുന്ന തൃക്കാലിണയിൽ!

എൻകരൾക്കുള്ളിലെ പങ്കമകരവാനൻ
നിൻ കൃപാമാരി ചൊരിഞ്ഞിടേണെ!

നിൻ തിരുസ്നേഹമാമെണ്ണയുമല്ലമായ്
തന്നാലുമെന്നാത്മശുദ്ധിക്കായി.

ഓഹിക്കുന്നോക്കുയിർ ജീവനം നൽകും ചൈ-
ഓഹാര! നിത്യ ജീവബന്ധോ!

തിണ്ണമിത്തുണ്ണതൻച്ചെന്തീയിൽ നീറമെ-
ന്നണ്ണാക്കിൽ തണ്ണീരൊഴുകിയാലും.

“കാകാ”കരയുന്ന കാകൻതൻ കുഞ്ഞിന്റെ
ശോകാവത്തിൽ കനിവുളളൊനെ!

കൂവിക്കരയുമിന്നാരിതൻ വ്യാകലം
ദേവാ! കടാക്ഷിച്ചുപോക്കിടേണെ.

വന്മാരുകല്ലോലം തല്ലിമറിയുമീ-
ക്കന്മഷവാരിധി തൻ നടുവിൽ

കാരം പിശരം വന്നേറാഴുമിത്തോണി
യേററിയാലും, കരയ്ക്കൊത്മബന്ധോ!

ലോകരഹസ്യങ്ങളേതുമറിയാതെ-
യാകലഭാവമിയന്നിടാതെ.

മുശ്ശമാമെൻ മനം പ്രാപഞ്ചികേച്ഛതൻ
ദശസപരൂപത്തിൽ വിശ്വസിച്ചു.

നേർവഴി തേടുവാൻ ബുദ്ധിയില്ലാത്തൊരൻ
ജീവിതതുമലർ വാടിയന്നാൾ

മോഹനയച്ചുന വാസന്തകാന്തിയാൽ
മോഹമൊയിപ്പരിലസിക്കെ;

മാമകമോഹനപ്പുന്തേൻ നകരുവാൻ
ഹാ! മധുപങ്ങളടുത്തുകൂടി!

കാമത്തിൻ കോമരം തുള്ളമാ ധൃന്തരാം
കാമകന്മാരവർ മേല്ക്കുമേലെ.

വഞ്ചനയാണിതെന്നോക്കാതെ സസ്പൃഹം
കാഞ്ചനവഷം പൊഴിച്ചുനിത്യം.

ഓരിദ്യപീഡയാൽ വാടുമെൻമെയ് വല്ലി
പാരം കളർപ്പിക്കയായിരുന്നു.

ഭോഗപരായണരാകമക്കൂട്ടർതൻ
ഭോഗധേയത്തിടമ്പാകമെന്നെ

നാനാപദാനങ്ങളോതി സൂതിക്കവെ,
ഞാനൊരു ദേവതയായ്യാൻ.

നാനാവിധൈശ്വര്യസ്സമ്പത്സമൃദ്ധിയും
സാനന്ദമെൻകാൽക്കൽ കാഴ്ചവെക്കേ,
ഞാനവർക്കുവക്കുമാരാദ്ധ്യയാ കൊച്ച
റാണിയായേറം ഞളിഞ്ഞിരുന്നു!

ഹാ! കഷ്ടമെന്നമപ്പറംപുച്ചിനാ-
ലാകൃഷ്ടമായി ഭൂമിച്ചുനിലേ;

മത്ജ്ജകാഞ്ചനകുന്നിൻതിളക്കത്തിൽ
മഞ്ഞളിച്ചെൻ മിഴി ശൂന്യമായി!

ആശതൻ മായികഹസ്തത്താൽ വീശിയ,
പേശലഭൂതികപീഞ്ചരികയാൽ

അശുവശീകൃതഞാനിതിൻ വാസ്തവം
യേശുമഹേശനേ! ഓർത്തില്ല

പാരിത്രകാലവും രക്ഷിച്ചുപോന്നൊരി-
ച്ചാരിത്രഭവിയെ ഞാൻ മനസ്സിൽ

നാരിതൻ സ്വർഗ്ഗകവാടമടയ്ക്കുന്ന
ഓരിദ്യഭൂതമെന്നോർത്തിരുന്നു!

മാലോകരാപരിച്ചീടും സദാചാര-
 ജാലങ്ങളോരോന്നുമെൻ മനസ്സിൽ
 ജീവിതം പാരതന്ത്ര്യത്തിലടയ്ക്കുന്ന
 പാഴ് മുള്ളവേലിയായ് തീർന്നിരുന്ന!

ഈശനെന്മുള്ള രണ്ടക്ഷരമെന്നെൻറ
 യാശതൻ കോടാലിയായിരുന്ന!

ഇന്നിതാ താവക തത്വോപദേശത്തി-
 ലൂന്നിടും തുവമൃതാസ്ഥിഭിക്ഷേ;

ദിവ്യചൈതന്യമൊന്നെന്നിഴി രണ്ടിലും
 നവ്യപ്രകാശമണച്ചിടുന്നു.

ഭൂതത്തിലമ്മിഴികൊണ്ടു ഞാൻ നോക്കുമ്പോ-
 ലാപത്തൊഴിഞ്ഞൊന്നും കാണതില്ല.

മാമകജീവിതമേതോ പിശാചൊരു
 വ്യാമോഹക്കണ്ടിലേക്കാഴ്ചിവിട്ടു.

അച്ചളിക്കണ്ടിൽനിന്നേറുവാൻ താവക-
 തൃക്കരണങ്ങൾ താനാശ്രയമേ!

നശപരമാം മലർച്ചെണ്ടുപോൽ വാടുമീ
 വിശ്വപ്രതാപം ഞാൻ കൈവിടുമ്പോൾ

ഭൃഗോശയായിടുമെന്നല്ല ഘോരമാ-
 മഗ്നിക്കിരയായും തീരുമേ ഞാൻ!

താന്താൻ വിതച്ചതു താന്താനരിയണ-
 മെന്താകിലുമിതിങ്ങോർത്തിടുമ്പോൾ

ഹന്തമൽപേഷിതങ്ങൾക്കുള്ള ശിക്ഷതൻ
സന്താപമെങ്ങനെ പേരമീ ഞാൻ!

അക്രമമായൊന്നും യാചിക്കുന്നില്ലീ ചാ-
രിത്രദോഷങ്ങൾ പൊറുത്താൽ മതി!

വയ്യാവേലിയാകും മാമകപാപങ്ങൾ
നിയ്യല്ലാതാനും ഹാ! തീപ്പതില്ല.

കേഴുന്ന പാപികൾക്കേകുന്ന തൃക്കര-
മേഴയാകുമെനിക്കേകിയാലും

കുറമൊഴിയുവാനേറാവുമുത്തമ
മോറപായലാം ദിവ്യമാഗ്നം.

എന്നു നിനച്ചിതാ നിൻതിരുപാദത്തിൽ
വന്നോറു ചൊല്ലുന്നേൻ ലംഘനങ്ങൾ!

കർത്താവേ! പാപികൾക്കുശാരമായ നീ
തീർത്താലുമെൻ മഹാ പാതകങ്ങൾ!

നിശ്ചിതപുണ്യമായ് തീന്നൊരു പാപിനി
സ്വർഗ്ഗസംപ്രാപിക്കുനയല്ലോ!

പാപത്താൽ പങ്കിലമെൻമനമീശ്വര-
പാദം സ്മരിയ്ക്കുന്നു: കൈവിടല്ലേ!

നിനകളായെന്നെയോക്കണേ! നിൻഗൃഹ-
കർമ്മകാരിയായിട്ടെണ്ണിടണേ!

എന്നുടെ മാലിന്യം മാജ്ജനം ചെയ്യാനായ്
കണ്ണനീർ കാണിക്കവെയ്ക്കുന്നേൻ ഞാൻ.

എണ്ണച്ചൂശുന്നതും കൈക്കൊടുക്ക വേണമേ!
തിണ്ണമിയെന്നിൽ പ്രസാദിക്കണേ!

രക്ഷിക്ക! രക്ഷിക്ക! രക്ഷക! താവക-
രക്ഷയിൽ വാഴ്വാൻ കൊതിപ്പോരെന്നെ

മോക്ഷദനങ്ങുന്നരുളിയ വായ്മൊഴി
യക്ഷരതോരമനുഷ്ടിപ്പേൻ ഞാൻ.

ശ്രീയേശു അവളെ ആശീർവ്വദിക്കുന്നത്.

ഏവംവീധമേററം നോവെഴുമതന്ന
ദേവനനല്ലമായ് കേട്ടളവിൽ

ഭാവംപകർന്നതൻ ഭേദം കുളിർന്നടൻ
ഗേഹത്തിലുള്ളവർ കേൾക്കുംവണ്ണം.

കാഹളനാദത്താൽ ഓതിനാൻ ശ്രീയേശു
“മോഹന ശീലേ! നീയാശ്ചസിക്കൂ!

വാപങ്ങളൊട്ടേറെ നീ ചെയ്തുവെന്നാലു-
മിപ്പശ്ചാത്താപമതെല്ലാം തീർത്തു.

കാമിനി! താവക ചുംബനമേററുഞാൻ
തുമണം തുകമിത്തൈലപൂരം.

താവകബാഷ്പത്താൽ ക്ഷാളിതമാകുന്നിൻ
പാവനാത്മാവിൽ സുഗന്ധം പൂശി!

ഭദ്രകൃതാതെ നീ ചൊല്ലിയ പാപങ്ങളുള്ളതിലേറെയും ഞാൻ ഗ്രഹിച്ചു.

പാരമജ്ഞാനത്താലോരോജനങ്ങളുമേറെ വൻപാപങ്ങൾ ചെയ്തിടുന്നു.

ആയതമായൊരപ്പാപത്തിൻ ശ്രംഖലയ്ക്കായാസമോറുന്നു ഭൂമിത്താൽ.

മാനസശുദ്ധിയോടീശനെ ധ്യാനിച്ചാൽ നൂനമപ്പാപങ്ങൾ വിട്ടുപോകും.

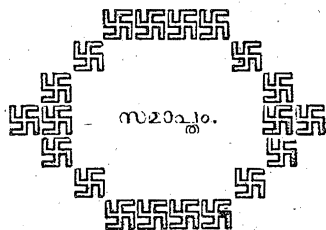
ചിന്തയും വാക്കും തൻ കർമ്മവും നന്നാകിലെന്തുമെവനും സുലഭമല്ലൊ.

ശുദ്ധമാം ചിത്തത്തിലാത്മൈക്യമാൻവർക്കുടയാത്തരൂപം തെളിഞ്ഞുകാണാം.

തെല്ലും ഭയന്നിടാത്തീനൂ നിൻ പാപങ്ങളെല്ലാറ്റിനും മാപ്പു ഞാൻ തരുന്നേൻ

താവകസ്നേഹവും ജീവിത ശോകവും പാവനമാകും നിൻ പ്രാർത്ഥനയും.

ഭാവിയിൽ നന്മയും മേന്മയുമേകി നിൻ ജീവിതം ഭാവുക പൂണ്ണമാക്കും.

MALANKARA
LIBRARY